

Najvyšší súd v trestnej veci proti V. I., obžalovanému zo zločinu vojenskej zrady, zmätočnú sťažnosť obžalovaného čiastočne odmietol a čiastočne zamietol, z úradnej moci však zrušil na základe dôvodu zmätočnosti podľa čí. 2 § 385 tr. p. rozsudok vrchného súdu vo výroku, ktorým bola obžalovanému započítaná vyšetrovacia väzba po vynesení prvostupňového rozsudku do vynesenia druhostupňového rozsudku pomernou čiastkou 5 mesiacov, a započítal túto väzbu od 26. septembra 1935 do 3. marca 1936 do trestu na slobode celú.

Z d ô v o d o v :

Pri preskúmaní veci z úradnej moci presvedčil sa najvyšší súd, že odvolací súd započítal väzbu, ktorú obžalovaný vytrpel od vynesenia prvostupňového do vynesenia druhostupňového rozsudku, len pomernou časťou, prehliadnuvši, že toto pomerné zarátanie, ktoré má najmä ten účel, aby obžalovaný zbytočnými opravnými prostriedkami nemohol si uľahčovať druh trestu jemu uloženého, nemá miesto v súdenom prípade, keď obžalovaný bol súdom prvej stolice oslobodený, proti rozsudku tomu opravných prostriedkov nepodal a len k odvolaniu verejného žalobcu súdom odvolacím bol uznaný vinným. V tomto prípade je rozsudok odvolacieho súdu prvým odsudzujúcim rozsudkom, rovná sa preto rozsudku prvej stolice v smysle § 94 tr. z.; treba preto pri zarátaní väzby postupovať podľa § 94 tr. z. a zarátať väzbu celú, pokiaľ nebola zavinená. Uvedeným postupom zapríčinil vrchný súd zmätok podľa čí. 2 § 385 tr. p., ktorého treba dbať z úradnej moci, pretože je v neprospech obžalovaného.

Čís. 5606.

Ani ku skutkovej podstate prečinu vydierania podľa § 351 tr. zák. ani ku skutkovej podstate prečinu podľa § 24, čí. 6 zák. čl. XIV:1914 sa nevyžaduje, aby pachateľ skutočne obdržal peniaze alebo inú výhodu; v prvom prípade stačí, keď vyhráža a žiada majetkový prospech, v druhom, keď žiada peniaze alebo inú výhodu výhrozným alebo dotieravým chovaním.

(Rozh. zo dňa 20. mája 1936, Zm IV 631/35, Zm IV 245/36.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti M. Sch. a spol. pre prečin podľa § 351 tr. z. a i. zmätočné sťažnosti obžalovaných čiastočne odmietol a čiastočne zamietol.

Z d ô v o d o v :

Zmätočná sťažnosť obžalovaného S. E. s hľadiska § 385, č. 1 a) tr. p. neprávom namieta, že niet v tomto prípade náležitostí prečinu podľa § 24, č. 6 zák. čl. XIV:1914. Výhrozné a dotieravé chovanie tohoto obžalovaného spočívalo bezpochybné v tom, že obžalovaný prostredníctvom R. S., švagra J. H., poukazujúc na to, že o J. H. je hotový

hanlivý článok v časopise, žiadal zaplataenie 200 Kč a sľúbil, že vtedy článok bude opravený, resp. nebude uverejnený, pri čom ukazoval kartáčový obťah onoho hanlivého článku. Pre skutkovú povahu spomenutého prečinu nie je podstatné, že obžalovaný nežiadal peniaze priamo od J. H., na ktorého sa článok vzťahoval, ale prostredníctvom jeho švagra R. S., keďže obžalovaný priamo vyzval S., aby túto výzvu sdělil H-ovi. Dôvod zmätočnosti podľa § 385, č. 1 a) tr. p. sa tu tedy nevyskytuje.

Pokiaľ zmätočná sťažnosť obžalovaného E. E. s hľadiska § 385, č. 1 a) tr. p. namieta, že niet tu skutkovej povahy trestného činu, lebo články neboly hanlivé, a že vydieranie nemalo úspechu, je bezzákladná. Aby išlo o tvrdenie utrhačné alebo na cti urážajúce, vyžaduje sa len ku skutkovej povahe prečinu podľa § 351 tr. z., tedy išlo by tu len o prípad uvedený v bode IV. rozsudku prvostupňového súdu. Že v tomto prípade obžalovaný vyhrážal J. H-ovi uverejnením takého tvrdenia, plynie zo skutkových zistení odvolacieho súdu, podľa ktorých obžalovaný E. E., ktorý už pred tým uverejnil v časopise tvrdenia, ktoré sa dotýkali cti J. H., žiadal na ňom odmenu, lebo ináč uverejní »novú zpravu so služkou«. Niet pochybnosti o tom, že smysel týchto slov obžalovaného bol len ten, že uverejní niečo takého, čo by bolo pre H. urážlivé.

Ani ku skutkovej povahe prečinu vydierania podľa § 351 tr. z., ani prečinu podľa § 24, č. 6 zák. čl. XIV:1914 sa nevyžaduje, aby pachateľ skutočne obdržal peniaze, alebo inú výhodu. Stačí, keď v prvom prípade vyhráža a žiada majetkový prospech a v druhom, keď žiada peniaze, alebo inú výhodu výhrozným alebo dotieravým chovaním.

S hľadiska dôvodu zmätočnosti podľa § 385, č. 1 b) tr. p. namieta zmätočná sťažnosť, že nižšie súdy nesprávne posúdily činy obžalovaného ako dva samostatné trestné činy a nie ako jeden prečin vydieračstva.

Táto výtku je však bezpodstatná. Išlo tu o dva, aj časove aj obsahove odlišné prejavy obžalovaného, lebo jeden raz žiadal na H. 200 Kč za to, že ho zrehabilituje, druhý raz však žiadal na ňom neurčitú čiastku peňazí, lebo ináč uverejní ďalší urážlivý článok. Išlo tu tedy o dva trestné činy, ktoré spadajú pod rôzne ustanovenia trestného zákona. Dôvod zmätočnosti podľa § 385, č. 1 b) tr. p. sa tu tedy nevyskytuje.

Čís. 5607.

Jsou-li splněny podmínky druhého odstavce § 17 zákona o ochraně cti, za nichž může býti podána soukromá žaloba pro čin, který se stíhá již veřejnou žalobou podle jiného zákona než o ochraně cti, může býti ještě před vynesemím rozsudku o veřejné žalobě vznesena i eventuální veřejná žaloba po rozumu pátého odstavce § 14 téhož zákona, kdyžž žalobní právo státního zastupitelství ještě nebylo konsumováno.

Zmocnění podle prvního odstavce § 22 cit. zákona bylo vykázáno včas, stalo-li se tak ještě před podáním eventuální veřejné žaloby podle pátého odstavce § 14 cit. zákona, třebas po podání obžalovacího spisu pro týž čin, ale podle jiného než zákona o ochraně cti.

(Rozh. ze dne 23. května 1936, Zm I 1270/35.)